

naar de kelder

In de lessenserie Het Huis (uit Honderduit - Autobiografisch Schrijven) kwam vandaag bij de autobiocursisten de kelder aan de orde. Nadat iedereen haar herinneringen had voorgelezen, deelde ik afbeeldingen van kelders uit. Ik vertelde dat in dromensymboliek de kelder staat voor het onbewuste. Dat wat je niet weet van jezelf, maar wat toch veel van je handelingen bepaalt. Ik vroeg de cursisten in de les te schrijven over: "Welke kelder past het best bij hoe jij je onbewuste ziet?"

Sommigen vonden het moeilijk, maar iedereen schreef. En degenen die het minst van zichzelf blootgaven, waren in feite het veelzeggendst. Zelf doe ik altijd mee met het schrijven in de les, al die zielen en zaligheden, daar moet ik de mijne bijvoegen, anders zou het niet eerlijk zijn.

Ik twijfelde, zo schreef ik, tussen het cellarium en de werfkelder. Ik stel me voor dat mijn onbewuste een kelder vol schatten is, en heel af en toe gaat het deurtje open, als ik héél geïnspireerd aan het schrijven ben bijvoorbeeld, en dan duwt de kelderwachter een schat omhoog. "Kijk, gebruik deze maar." En ook al begrijp ik niet goed wat ik moet met het geschenk (hij duwt bijvoorbeeld een oude typemachine door het luik en ik heb geen flauw benul hoe die in mijn verhaal past), ik aanvaard en gebruik het, omdat ik wel heb geleerd de geschenken van mijn onbewuste te vertrouwen.

De werfkelder is een ander verhaal. Niet voor niets ligt die aan het water, dat in dromenland symbool staat voor emoties. Ik zie hoe het schip van mijn emoties door de gracht vaart, en zijn voorraad lost in mijn werfkelder. Ik heb het zo gauw niet eens gemerkt: de flits van woede, de huiver van angst, de korte, hevige droefheid. Want ik ben een zeewaardig schip en heb geen tijd voor woeste golven.

Het schip lost zijn vracht, en pas als de werfkelder tot de nok toe vol is, komt er een uitbarsting. Huil ik tranen met tuiten om een aflevering van Friends, of word ik ziedend omdat iemand een woord verkeerd uitspreekt.

Ik kan de lading van het schip maar beter meteen aan wal brengen en uitsorteren.

als een huis

Schrijf een portret van je huis dat ook een portret van jezelf is.*

Er zit geen kelder bij mijn huis, ik heb ook nooit een kelder gehad. Wel de voorraadkast onder de trap natuurlijk, in ieder huis bijna, de veilige plek, het werd aangeraden daar te schuilen als er een orkaan kwam (in Texas). Mijn onbewuste is ook een veilige plek, daar ontwikkelt mij mij. Ik zie dat de trap ontbreekt op bovenstaand schema, maar ik weet wel wat mijn droomboek zegt: trap op beweeg je je in de goede richting, trap af niet.

Naar de zolder, zolders zijn fijn. Mijn huwelijk begon op een zolderkamer, en die kamer verschijnt nog vaak in mijn dromen. Dan moet ik daar weer gaan wonen, al onze meubels staan er nog, alleen is er nu een kind bij, dat verandert alles. Ik heb fijne tijden op zolders doorgebracht. Vroeger thuis, toneelspelend met verkleedkleden. Nu is de zolder mijn creatieve knutselplek, een heerlijk hol met weids uitzicht. Ik denk opeens aan de zolder in Brandsporen, waar zo lang niemand was geweest. Mooi, hoe zulke symboliek vanzelf in een verhaal sluipt.

Alle keukens waren gezellig, maar de droomkeuken in Texas deed me verlangen naar een keukentje dat ik met een aanrechtdoekje dweilen kon. Concrete plannen bekokstoven, in een overzichtelijke ruimte. En belangrijker: mijn éigen plannen, voor mijn eigen leven.

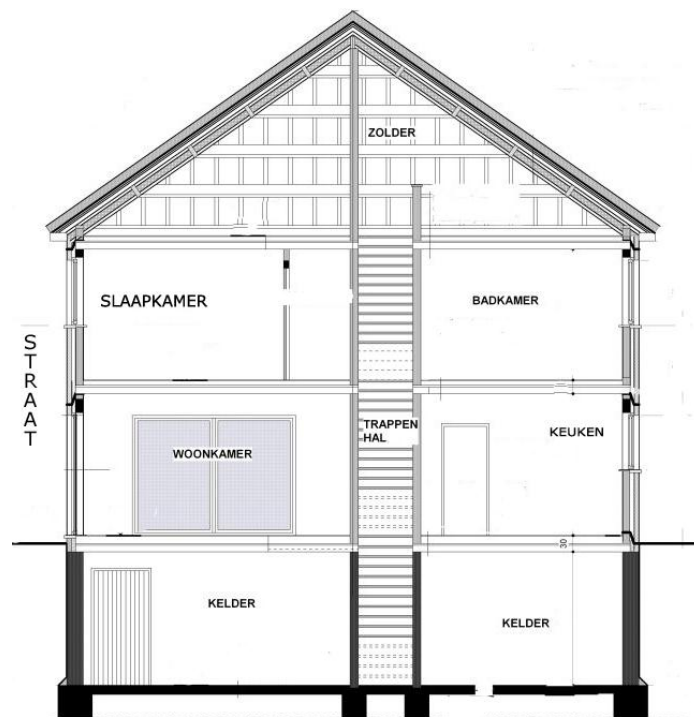
Mijn slaapkamer is nu een heerlijke, compacte ruimte met heel veel mooie stoffen. Ik lees er, schrijf er, slaap en droom er. Niemand kent mij daar, of het moeten de oude poppen bovenop de kast zijn. Het gevoel van in eigen warme armen te liggen is er heel sterk.

Wat heb ik veel badkamers gehad! Van superdeluxe tot doodeenvoudig. Nu is mijn badkamer zakelijk en rustig, koel en schoon.

Wat ik het fijnste vind aan dit huis, is dat het zo stevig staat. Als het stormt, tocht of kraakt het nergens. Als het vriest, is het nergens koud. Bij een hittegolf is het stil en koel. Wat heb ik een kou geleden in Schotland, en zelfs in Texas waar het reusachtige huis in de paar winterweken onmogelijk warm te stoken viel. Nu is dit huis mijn warme jas, zoals ik zelf mijn warme jas ben.

En Pjotr! Die wist na een keer verdwalen langs de sloot zijn nieuwe plek direct terug te vinden. Eindelijk genietend struinen in plaats van hitte-hijgend onder een struik.

Thuis is het mooiste woord.

*laatste opdracht bij de autobioserie "Het Huis"

Als je droomt over een huis, droom je over jezelf. Elke ruimte staat voor een bepaald aspect van jezelf.

- zolder = bewustzijn, spiritualiteit
- kelder = onbewuste
- keuken = voeding (voor lichaam en geest), plannen maken (bekokstoven)
- woonkamer = omgang met andere mensen
- eetkamer = zorg voor jezelf, voeding, vriendschap
- slaapkamer = rust, dromen, seksualiteit
- badkamer = reinigen, oude dingen opruimen
- balkon, terras = jezelf 'uitbreiden', rust en genieten
- fundering = innerlijke kracht, hoe stevig je staat
- deur = gelegenheid om meer over jezelf te ontdekken
- tafel = dingen doen samen met anderen
- stoel = hoe je jezelf ziet, je houding met betrekking tot het leven
- toilet = je moet bepaalde zaken loslaten